Kui võrrelda 1932./33. a. talve meestööliste suhtes, siis 1932. aasta lõpul oli töötuid mehi 1 229 ja vabu töökohti samal ajal vaid 102; 1936. a. lõpul oli vabu mehi 163 isikut ja vabu töökohti samal ajal 462.

Naiste olukord töösaamisel on talve kuudel märksa halvem. Tartu linna kohta koguneb 500—600 naisisikut, kes osutuvad oma perekonna ainsateks toitjateks, ja kes sügisel põllu-, aia- ja välistööde lõppedes jäävad tööta. 1936./37. a. talvel kogunes sääraseid naisi, kes olid pidevalt tööta, 500 ümber. Et neid aidata, korraldati riigi poolt Tartu kaitseväe osades riiete ja rakmete parandustöid ja Tartu Linnavalitsus oma summadest korraldas õmblustöid linna hoolekande asutustele. Nendele töödele võimaldus paigutada suuremate perekondade toitjaid kokku 160 naisisikut.

1936. aasta tüüpilise aastapalgana esineb perekonnainimestele priikorteri juures, teenijate omal söögil ja rõivastisel, järgmine norm mehele:

rahas	120—250 krooni,
rukkeid	700—730 kg,
otri	560—640 „
nisu	80— 96 „
segavilja	218 „
petrooli	16 „
herneid	16— 32 „
soola	16 „
puid	2—3 m³
½ vkm. kartulimaad	
sooja piima	700—1 095 l
külma „	700 l
hagu vabalt tarvitada.	

Naistele maksti 60 kuni 100 senti tööpäeva eest.

Ametiliikide järgi oli keskmine töötasu 1936. a. järgmine:

metsatöölistel tükitööga päevane teenistus 2—2,50 kr.;
kaevandus- ja murrutöölistel, samuti tükitööga päevas:
meestel 3—5 kr.,
naistel 2,5—3 kr.;
metallitöölistel tunnis 30—40 s.;
müürseppadel „ 35—45 „
puuseppadel „ 30—35 „
lihttöölistel — meestel 22—25 „ tunnis,
naistel 12—15 „ „ ;
mõisates ja aedades naistel tunnis 10—14 s.;
majateenijatel — priikorteri ja söögiga 15—22 kr. kuus.

1936. aasta suvepalk rahas prii-ülalpidamise, kuid teenija oma rõivastise juures oli meesteenijail 165 kuni 250 krooni, naisteenijail 120 kuni 210 krooni 6 kuni 7 kuu eest.

Tartu V, lk. 82